

ویژه رمضان المبارک

حضرت

صلی اللہ علیہ وسلم

رسول اکرم

شَہْرُ رَمَضانَ شَہْرُ اللہِ عَزَّ وَ جَلَّ، وَهُوَ شَہْرُ يُضَاعِفُ اللہُ فِیهِ الحَسَنَاتِ،
وِیُجَوِّدُ فِیهِ السَّیِّئَاتِ، وَهُوَ شَہْرُ البَرَّکَةِ

ماہ رمضان، ماہ خداست و آن، ماہی است کہ خداوند در آن، حسنات را می افزاید
و گناہان را پاک می کند و آن، ماہ برکت است. (بحار الأنوار: ج ۹۶، ص ۳۴۰، ۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حضرت امام خمینی قدس سره:

ماه مبارك رمضان نزديك شد و در اين ماه مبارك خودتان را تقويت كنيد به قوت‌های روحانی. پيغمبر اكرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «دُعِيتُمْ إِلَى ضِيَاةِ اللَّهِ»؛ شما به مهمانی خدا دعوت شده‌اید.

ضيافت‌های خدا با ضيافت‌های مردم فرقش اين است كه وقتی شما را يك اشخاصی دعوت بكنند به يك مهمانی، وقتی برويد در آن مهمانی به حسب فراخور حال، يك چیزهایی برای خوردنی و يك چیزهایی برای تفریح و اين چیزهاست. ضيافت خدا در ماه رمضان يك شعبه‌اش «روزه» است،

آن ضيافت خداست؛ يك شعبه‌اش روزه است و يك امر مهمش كه مانده غیبی و آسمانی است «قرآن» است.

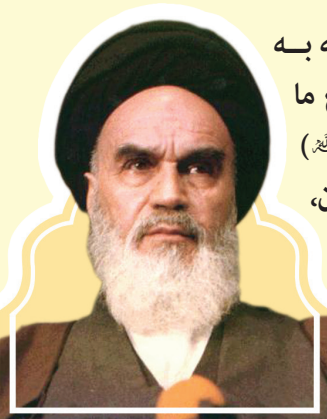
شما دعوت شده‌اید به مهمانی خدا و شما در ماه رمضان، مهمان خدا هستید. مهماندار شما، شما را وادار کرده است به اينكه روزه بگيريد؛ تا اين راه‌هایی كه به دنيا باز است و شهوات است، اين‌ها را ببنديد و مهيا بشويد برای «ليلة‌القدر». ماه شعبان مقدمه است برای ماه مبارك رمضان كه مردم مهيا بشوند برای ورود در ماه مبارك رمضان و ورود در «ضيافة الله». اين مناجات شعبانیه برای اين است كه شما را، همه را مهيا كند برای «ضيافة الله».

تقویت روح و رسیدن به اوج کمالات

در ادعیه ائمه علیهم السلام

بعضی‌ها نمی‌فهمند كه دعا اصلاً چی هست. مضامین ادعیه را نرفته‌اند ببینند كه چی هست، به مردم چی می‌گويد، می‌خواهد چه كند. اگر نبود در ادعیه الّا دعای مناجات شعبانیه، كافی بود برای اينكه امامان ما، امامان به حقّند؛ آن‌هایی كه اين دعا را انشا كردند و تعقيب كردند. تمام اين مسائلی كه عرفا در طول كتاب‌های طولانی خودشان یا خودشان می‌گویند در چند كلمه مناجات شعبانیه هست؛ بلكه عرفای اسلام از همین ادعیه و از همین دعا‌هایی كه در اسلام وارد شده است از اين‌ها استفاده کرده‌اند.

و عرفان اسلام فرق دارد با عرفان هند و جاهای دیگر.

اين دعاهاست كه به تعبير بعض از مشايخ ما (آيت الله شاه‌آبادی رحمته الله) می‌فرمودند كه: «قرآن، قرآن نازل است،

در اين ماه ضيافت الهی، «خدا» مهماندار است و سفره‌ی اصلی «ليلة‌القدر» است

آمده است به طرف پايين و دعا از پايين به بالا می‌رود، اين قرآن صاعد است.» معنويات در اين ادعیه- آنی كه انسان را می‌خواهد آدم كند، آنی كه اين افرادی كه اگر سر خود باشند از همه حيوانات درنده‌تر هستند- اين ادعیه با يك زبان خاصی كه در دعاها هست اين‌ها اين انسان را دستش را می‌گيرد و می‌بردش به بالا، آن بالایی كه من و شما نمی‌توانيم تصور كنيم، اين دعا‌هایی كه در ماه‌ها هست، در روزها هست، خصوصاً در ماه رجب و شعبان و ماه مبارك رمضان، اين‌ها انسان را همچو تقويت روحی می‌كند- اگر کسی اهلش باشد، همچو تقويت روحی می‌كند و همچو راه را برای انسان باز می‌كند و نور افكن است؛ برای اينكه، اين بشر را از اين ظلمت‌ها بيرون بياورد و وارد نور بكنند كه معجزه‌آسا است.

به اين دعاها عنايت بكنيد. همان مسائل قرآن است با لسان دیگری كه لسان ائمه علیهم السلام باشد.

لسان قرآن يك جور زبان است، زبان دعا يك جور زبان است، زبان علما و عرفا و اين‌ها هم يك زبان ديگر است. آن كه سبك‌بار می‌كند انسان را و از اين ظلمت‌كده می‌كشد او را بيرون و نفس را از آن گرفتاری‌ها و سرگستگی‌هایی كه دارد خارج می‌كند اين ادعیه‌ای است كه از ائمه علیهم السلام ما وارد شده‌اند. ائمه ما علیهم السلام كه تقريباً همه‌شان گرفتار به يك ابرقدرت‌هایی بودند كه نمی‌توانستند يك كاری را انجام بدهند.

کرده است قرآن مجید است و محلی که در آنجا ضیافت می‌کند مهمش «لیلة القدر» است و ضیافتی که می‌کند ضیافت تعلیمی است. نفوس را از روز اول ماه مبارک رمضان به روزه، به مجاهده، به ادعیه مهیا می‌کند تا برسند به آن سفره‌ای که از آن باید استفاده کنند و آن «لیلة القدر» است که قرآن در آن نازل شده است.

(صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۳)

بیاشامد؛ اما آدم‌های غنی، در طول روز، هرچه که هوس می‌کنند و هرچه که می‌خواهند، برایشان فراهم است. غنی، حال فقیر و گرسنگی فقیر و تهی‌دستی او را از به‌دست آوردن چیزهایی که مورد اشتهاى اوست، درک نمی‌کند؛ اما در روزی که روزه می‌گیرد، همه یکسانند و با اختیار خودشان، از مشتهیات نفسانی محرومند. در روز قیامت، یکی از ابتلائات انسان، تشنگی و گرسنگی است که در آن حالت، انسان در مقابل مؤاخذه و سؤال و جواب الهی قرار می‌گیرد. انسان باید در گرسنگی و تشنگی روز ماه رمضان، به آن حالت روز قیامت توجه کند و به آن لحظه‌ی بسیار سخت و دشوار متنبه شود.

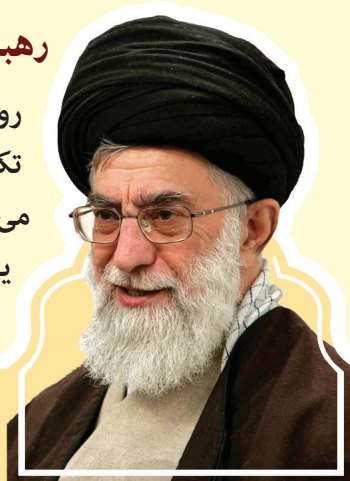
مرحله‌ی دوم روزه، پرهیز از گناه است؛ یعنی نگاهداری گوش و چشم و زبان و دل، پوست بدن و موی بدن انسان از گناه. همان‌طوری که از غذا و از آشامیدنی و از مشتهیات نفسانی اجتناب می‌کنید، از گناه هم اجتناب کنید. این يك مرحله‌ی بالاتر برای روزه است. این فرصت ماه رمضان، فرصت مغتنمی است که انسان تهرین اجتناب از گناه کند. بعضی از جوانان در مراجعاتی که دارند، به بنده التماس دعا که می‌کنند، از جمله مکرر می‌گویند شما دعا کنید که ما بتوانیم گناه نکنیم. البته دعا کردن خوب و لازم است و می‌کنیم؛ اما گناه نکردن، به اراده‌ی انسان احتیاج دارد. باید تصمیم بگیرید که گناه نکنید و وقتی تصمیم گرفتید، این کار بسیار آسانی خواهد شد. اجتناب از گناه، چیزی است که مثل يك کوه در چشم انسان جلوه می‌کند؛ اما با تصمیم، مثل يك زمین هموار می‌شود. در ماه رمضان، بهترین فرصت است که همه این را تهرین بکنند. خدا خواست که انسان روزه‌دار به سراغ گناهان

شاخص، علاوه بر آن هدایت‌های زیرزمینی که می‌کردند این ادعیه‌شان برای تجهیز مردم بود، بر خلاف آن دولت‌های قاهره که بودند. همین ادعیه بودند که اشخاص وقتی که ادعیه را می‌خواندند قوت روحی پیدا می‌کردند و سبک‌بار می‌شدند و شهادت برای آن‌ها هیئن و آسان می‌شد.

مهمانی خدا، مهمانی‌ای است که در آنجا سفره‌ای که پهن

رهبر معظم انقلاب

روزه که از آن به‌عنوان تکلیف الهی یاد می‌کنیم، در حقیقت يك تشریف الهی است؛

وقتی کسی دارای یقین بود، همه‌ی دشواری‌های زندگی بر او آسان می‌شود و انسان شکست‌ناپذیر از حوادث می‌گردد... این‌ها ناشی از روزه است.

يك نعمت خداست؛ يك فرصت بسیار ذی‌قیمت برای کسانی است که موفق می‌شوند روزه بگیرند؛ البته سختی‌هایی هم دارد. همه‌ی کارهای مبارك و مفید، از سختی خالی نیست. بشر بدون تحمل سختی‌ها به جایی نمی‌رسد. این مقدار سختی که در تحمل روزه‌گیری وجود دارد، در مقابل آنچه که از روزه عاید انسان می‌شود، چیز کم و سرمایه‌ی اندکی است که انسان مصرف می‌کند و سود بسیاری را می‌برد.

سه مرحله برای روزه ذکر کرده‌اند؛ يك مرحله، همین مرحله‌ی عمومی روزه است؛ یعنی پرهیز از خوردن و نوشیدن و سایر محرّمات. خدای متعال روزه را واجب کرده است، تا در این ساعات و روزها، فقیر و غنی با یکدیگر برابر شوند. انسانی که تهی‌دست و فقیر است، نمی‌تواند در طول روز هرچه هوس کرد، بخرد و بخورد و

و آلودگی‌ها نرود؛ و از جمله‌ی این گناهان، گناهان زبان است؛ بدگویی و اهانت به دیگران است. از جمله‌ی این گناهان، گناهان دل است؛ دشمنی و کینه‌ی دیگران را در دل پروراندن است.

مرحله‌ی سوم از روزه‌داری، پرهیز از هرچیزی است که ذهن و ضمیر انسان را از یاد خدا غافل کند. این، آن مرحله‌ی بالای روزه‌داری است که در حدیث آن‌طور که وارد شده است، پیامبر به حضرت پروردگار عرض می‌کند: «یا رب و ما میراث الصوم»؛ دستاورد روزه چیست؟ ذات اقدس ربوبی فرمود: «الصَّوْمُ يُورِثُ الْحِكْمَةَ، وَ الْحِكْمَةُ تُورِثُ الْمَعْرِفَةَ، وَ الْمَعْرِفَةُ تُورِثُ الْيَقِينَ، فَإِذَا اسْتَيْقَنَ الْعَبْدُ لَا يُبَالِي كَيْفَ أَصْبَحَ، بِعَسْرِ أَمْ يَسِرَّ» (حدیث معراج)؛ روزه سرچشمه‌های حکمت را در دل می‌جوشاند. وقتی که حکمت بر دل حاکم شد، آن معرفت نورانی و روشن

به‌وجود می‌آید. معرفت که به‌وجود آمد، همان یقینی به‌وجود می‌آید که حضرت ابراهیم از خدای متعال آن را می‌خواست و در دعا‌های این ماه مرتب درخواست شده است. وقتی کسی دارای یقین بود، همه‌ی دشواری‌های زندگی بر او آسان می‌شود و انسان شکست‌ناپذیر از حوادث می‌گردد. ببینید چقدر اهمیت دارد! این انسانی که می‌خواهد در مدت سال‌های عمر خود، یک راه تعالی و تکامل را بیپیماید، در مقابل مشکلات و حوادث زندگی و موانع راه، شکست‌ناپذیر می‌شود. یقین، چنین حالتی به انسان می‌دهد. این‌ها ناشی از روزه است. وقتی که روزه یاد خدا را در دل زنده کرد و فروغ معرفت خدا را در دل به‌وجود آورد و دل را روشن نمود، این‌ها به دنبالش می‌آید. (خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۳۷۸/۹/۲۶)

حضرت آیت‌الله بهجت رحمته‌الله علیه

در ماجرای کنفراس برلین در سال ۷۸ که مدعیان اصلاحات به دعوت سبزه‌های آلمان در آن شرکت کردند و یک روزنامه‌نگار ایرانی در آنجا از به موزه سپرده شدن امام خمینی رحمته‌الله علیه گفت، طلاب انقلابی به اعتراض به پیش برخی از بزرگان قم رفتند!

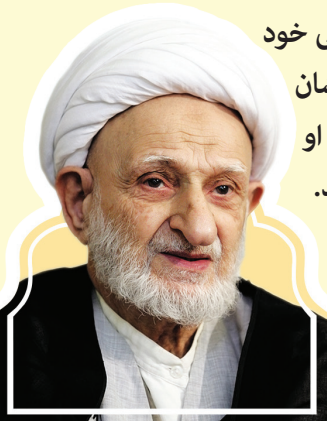
روحانی انقلابی و فعال قم، شهید عبدالله ضابط (رحمة الله علیه)، در کوچه‌ی باریک «گذرخان» وقتی حضرت آیت‌الله العظمی بهجت رحمته‌الله علیه در حال عزیمت به مسجد برای درس گفتن بودند سر راه ایشان را گرفت و خلاصه‌ای از ماجرا را گفت، آیت‌الله بهجت فرمودند: فعلاً که برای درس دارم می‌روم.

مرحوم ضابط با روش خود از آیت‌الله بهجت رحمته‌الله علیه خواهش کرد که در جمع طلاب و روحانیون سخن بگوید و گفت: «حاج آقا! مگر نمی‌بینید بی‌صاحب شدیم؟!» آقای بهجت نگاهی به آقای ضابط کرد و فرمود بروید مسجد می‌آیم آنجا صحبت می‌کنم.

ایشان به مسجد رفت و بر منبر درس که نشست همه داخل مسجد شدند و مسجد از طلاب انقلابی قمی پر شد. یک نفر در پشت بلندگو قرار گرفت تا به عنوان نماینده‌ی جمع خودجوش، از آقای بهجت برای سخنرانی

دعوت رسمی کند، ناگهان آیت‌الله بهجت رحمته‌الله علیه با اشاره‌ی

تند دستانش، نارضایتی خود از سخن گفتن وی را نشان داد و با اشاره به او فهماند بر زمین بنشیند.

**تا درست نشوید
بر شما مسلط می‌مانند...**

با این حرکت غیرمنتظره سکوت همه‌جا را گرفت پس از لختی سکوت، ایشان شروع کرد: «چه باید بکنیم در ابتلائات داخلی و خارجی؟! چه کار کردیم که به این چیزها مبتلا شدیم؟! فکر این را باید بکنیم، چه کار کردیم که مانده‌ایم بی‌سرپرست؟! اشکال در این است که خودمان را اصلاح نمی‌کردیم و نکردیم و نخواهیم کرد.

حاضر نیستیم خودمان را اصلاح کنیم، اگر ما خودمان

دروغ بگویند! ما ایذا [اذیت] بکنیم دوستانمان را اما نه! بدها حق ندارند!!!

بابا! با خدا بساز کار را درست می‌کنه! چرا در خلوت و جلوت دلت هرچه می‌خواد می‌کنی؟! مگر نمی‌فرمایند: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا، وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (سوره مبارکه طلاق: ۲ و ۳)؛ می‌شه ما با خدا نباشیم خدا یار ما باشه؟! در هر جزئی و کلی؟! در امور داخلی و خارجی؟! پس هیچ چاره‌ای از بلیات دنیوی و اخروی - داخلی و خارجی - نیست، الا خدایی بودن و با خدا بودن و با، با خداها همراهی و همنشینی داشتن و تبعیت داشتن!

ما اگر از انبیا و اوصیا دور شدیم گرگ‌های داخل و خارج خوردند ما را! ما اگر خدا ترس بودیم، از ما می‌ترسیدند، می‌ترسیدند که کاری بکنند که ما بر آن‌ها غضبناک بشیم، چرا؟! چون غضب ما غضب خداست، اگر با خدایم اگر با خدا هستیم ... چاره‌ای نیست جز این که استغفار کنیم و به سوی خدا برویم اگر نرفتیم موانع هم اگر رفع شود موقتاً رفع می‌شود، دائماً رفع نمی‌شود، هستند!...

را اصلاح می‌کردیم به این بلاها مبتلا نمی‌شدیم. فرمود: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِدَائِكُمْ وَ دَوَائِكُمْ؟! دَائِكُمُ الذُّنُوبُ وَ دَوَائِكُمُ اسْتِغْفَار!» (آیا به شما خبر دهم به مرض و دوی شما؟! درد شما گناهان است و دوی شما استغفار و طلب آمرزش است.) ما می‌خواهیم هرچه دلمان می‌خواهد بکنیم، اما نه دیگران حق ندارند به ما اسائه [بدی] بکنند! ما به خودمان، به نزدیکان و دوستانمان هرچه می‌خواهیم، بکنیم اما دیگران حق ندارند! دشمنانمان حق ندارند بکنند! ما اگر خودمان را درست کنیم خدا «کافی» است خدا «هادی» است! ما خودمان را نمی‌خواهیم درست کنیم اما از کسی هم نمی‌خواهیم آزار ببینیم.

بابا! آن‌ها که قدرشان آزار است جز این است که یک خدای کافی یا حافظ جلوگیری کند؟! ما اگر خودمان به راه بودیم و در راه می‌رفتیم، کی امیرالمومنین (علیه السلام) را می‌کشت؟! کی حسین بن علی (علیه السلام) را می‌کشت؟! کی امام زمان (علیه السلام) را بیش از هزار سال مغلول الیدین کرد؟! ما خودمان حاضر نیستیم خودمان را اصلاح کنیم! اگر خودمان را اصلاح کنیم، به تدریج همه بشر اصلاح می‌شود. ما می‌خواهیم اگر دلمان می‌خواهد خودمان به همه دروغ بگوییم! اما دیگران؟ نه! حق ندارند با ما

بزرگوار علامه طباطبایی (رحمه الله)، آن است که سالک را تذکر و تنبهی باشد تا به سیر خود ادامه دهد و لحظه‌ای توقف ننماید تا به سرمنزل مقصود شرف وصول پیدا نماید. البته هر کس قدمی در این راه گذاشته باشد می‌داند که سالک به رفیق و مدگر [تذکر دهنده] (پس از توجهات استاد) احتیاج دارد و رفیق موافق هم «کالکبریت الاحمر» [نایاب] است. دنیا همه و همه و همه را حتی خواص و کسانی که به فکر انقطاع از دار غرورند به خود دعوت می‌کند و نمی‌گذارد کسی از این ورطه سالم بگذرد، لذا خواندن این تذکرات، در مجالس یا تنها، بسیار موافق با حال سالک است، چنانچه بزرگان هم سفارش می‌نمودند؛ البته بنده در رساله‌ی احوالات عرفا (پاسدارن حریم عشق) از خصوصیات احوال عرفا و کرامات و مکاشفات آن‌ها صرف نظر کرده و اکتفا به اموری که سالک را مدگر و به توحید و زهد از دنیا و گرمی در راه دعوت می‌کند اکتفا کردم، امید است دوستان را فایده‌ی بخشد. (کتاب رسائل عرفانی)

حضرت آیت‌الله سعادت پرور (قدس سره)

لحظه‌ای توقف ممنوع!

غرض از نوشتن تمامی کتاب‌های بنده مثل "رساله‌ی منطق الطیر" و جزوات دیگر که جمع‌آوری شده در احوالات و کلمات عرفا، قدما و متأخرین آنان تا استاد

توفیق نماز شب؛ افضل حسنات

مراد از افضل حسنه‌ای که مورد قبول الهی واقع شود، حسنه بیداری شب و نماز شب است؛ زیرا خداوند می‌فرماید: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَجِدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (اسراء، ۷۹)؛ و پاسی از شب را با نماز شب و قرائت قرآن زنده بدار.... امید که پروردگارت تو را به مقامی محمود برساند.

﴿تَجَانِيْ جُؤْمُهُمْ عَنِ الْمَصَاجِعِ... فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (سجده، ۱۶)؛ پهلوهایشان از خوابگاه‌ها جدا می‌گردد ... هیچ‌کس نمی‌داند چه چیز از آنچه روشنی‌بخش دیدگان است به [پاداش] آنچه انجام می‌دادند برای آنان، پنهان شده است؛ و در احادیث نیز وارد است: نماز شب، مایه‌ی

شرافت مؤمن است؛ «مَا اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، إِلَّا لِإِطْعَامِهِ الطَّعَامَ، وَالصَّلَاةِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا» (علل الشرائع: ج ۴/ص ۳۵)؛ خداوند حضرت ابراهیم (علیه السلام) را به عنوان «خلیل» برگزید، مگر به خاطر این که اطعام می‌کرد و آن هنگام که مردم در خواب بودند، نماز شب را به پا می‌داشت.

هر عمل خوبی که بنده انجامش می‌دهد، در قرآن ثوابی برای آن مشخص شده است، به جز نماز شب که خداوند به خاطر عظمت آن نزد خود، ثواب آن را بیان نکرده است. چنان‌که در قرآن می‌فرماید: هیچ‌کس نمی‌داند که چه چشم روشنی‌هایی برای آنان (اهل نماز شب) نهان شده است و این پاداش است در برابر اعمال آنان. (نور هدایت: ج ۳، ص ۱۸۳)

در طول روز

۱. خواندن روزانه یک جزء قرآن (اگر نتوانستید حداقل یکی دو صفحه) و قرار دادن ساعتی برای تفکر و تأمل و تدبیر در آیات؛

۲. یاد مرگ و یاد آخرت؛

۳. هر روز خواندن زیارت یکی از معصومین (علیهم السلام) تا ۱۴ روز (زیارت خاص آن معصوم در مشاهد مشرفه نه زیارت ایام هفته)، از روز پانزدهم هر روز خواندن نماز یکی از معصومین (علیهم السلام) تا ۱۴ روز. (می‌توانید ۱۴ روز اول نمازها را بخوانید و ۱۴ روز دوم زیارت‌ها را).

شب:

۱. هر شب دعای افتتاح (جمعی بهتر است)؛

۲. هر شب (هنگام نماز شب) هر چقدر توانستید از دعای ابوحزمه ثمالی بخوانید (اگر حوصله و وقت نبود حداقل چند فراز در روز)؛ باحال بخوانید (با خدا بخند، گریه کن، درد دل کن و رفیق باش)؛

۳. هر شب با توجه حداقل ۱۰۰ مرتبه سوره قدر تا هرچقدر حال و فرصت دارید (تا ۱۰۰۰ بار در مفاتیح آمده).

❖ شب‌های قدر: ❖

قرائت ۴۰۰ مرتبه سوره قدر اگر حال داشتید تا ۱۰۰۰ مرتبه

افرادی که حوصله و حال دارند می‌توانند از دیگر اعمال ماه رمضان هم که در مفاتیح آمده است، استفاده کنند.

اعمال و دستورالعمل‌های استاد غفاری دام‌ظله

ماه مبارک رمضان

آخرین روز ماه شعبان:

۱- محاسبه دقیق و خالصانه‌ی حق‌الله و حق‌الناس رمضان تا رمضان (مخصوصاً سال گذشته)، سجده شکر برای توفیقات و سجده استغفار برای کوتاهی‌ها و گناهان؛

۲- غسل توبه و نماز توبه (موجود در مفاتیح: اعمال یکشنبه ذی‌قعدة)؛

۳- دعای آخر ماه شعبان و ورود به ماه رمضان.

دستورات کلی:

۱. رعایت مراقبه و توجه به خدا به طور جدی در تمام مراحل (همه اعمال و دستورات بهانه و وسیله است تا توجه و ارتباط با خدا حاصل شود)؛

۲. توسلات و گریه زیاد باشد، اگر نشد تباکی کنید.

سحر:

۱. قرائت دعای سحر با دقت در معانی دعا؛

۲. افرادی که فرصت دارند در ماه رمضان شرح دعای سحر حضرت امام خمینی (ره) را بخوانند.

اما بیدار نمی‌شود که نماز شب بخواند. یک نوع دیگر برای کسی است که برای نماز شب بیدار می‌شود، اما با اینکه می‌تواند با حضور قلب نماز بخواند، بدون حضور قلب نمازش را می‌خواند. یک نوع دیگر برای کسی است که از این‌ها بالاتر است، یعنی نماز شبش را با حضور قلب می‌خواند، اما همتش رسیدن به مقام مخلصین و محمود نیست؛ بنابراین خشم مراتبی دارد و وقتی که ما گرفتار خشم خدا هستیم می‌گوییم: خداوند ما را به ذکر سرگرم کن و از خشم خود در پناه خویش گیر، این طور نیست که یکی بگوید من گنهکار نیستم، پس مورد خشم خدا هم نیستم؛ چون عرض شد که خشم مراتبی دارد. هرکس که از ذکر و یاد خدا غفلت بکند مورد خشم پروردگار واقع شده است. خشم خدا در مراتب بالاتر به این است که انسان را از برخی عنایات محروم می‌کند و لطفش را از انسان می‌گیرد، در مقابل آن، خشم خدا در مراتب پایین تر به این است که یادش را از انسان می‌گیرد.

(خلوت عشق، ص ۲۲۳)

النهار

فرازهایی از

کتاب خلوت عشق

استاد غفاری دام‌ظله:

معنای خشم خدا

«اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ، وَأَعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ، وَأَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ، وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ، وَأَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ؛ ما را به ذکر مشغول کن و از خشم پناه ده و از عذاب نجات بخش و از مواهب روزی کن و از فضل بر ما انعام فرما. این فراز بیانگر این است که هرکس به یاد خدا و در یاد خدا باشد، از خشم خدا در امان است. خشم باید معنا بشود. یک نوع از خشم خدا برای امثال من گنه‌کار است. یک نوع دیگر برای کسی است که مثلاً توان خواندن نماز شب را دارد،

نشانی سایت:

www.ShahdEshgh.ir

نشانی در پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی:

[@ShahdEshgh](https://www.instagram.com/ShahdEshgh)